

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/398/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205034
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112205034.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: A. C., bytom R. XX/X-XX, H. M., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporkyne: 1/ T. na ochranu občana spotrebiteľa D. so sídlom v S., N. č. XX, P.: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Ul. Sov. hrdinov 163/66, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO: 42247268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštova 2, o zaplatenie 1.660,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajších účastníkov proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/118/2012-62 zo dňa 12. októbra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 2/ potvrdzuje. V napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 1/ mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 213,50 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 21,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie v prejednávanej veci, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 92,87 eur navrhovateľovi po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 07.02.2012 domáhal od odporkyne zaplatenia 1.660,40 eur (50.021,21 Sk) spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 705,47 eur (21.252,99 Sk) od 25.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.03.2011 od pôvodného veriteľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653. Postupca uzavrel dňa 10.12.2004 s odporkyňou Zmluvu č. 362613824, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavuje istinu 705,47 eur (21.252,99 Sk), riadny úrok 557,32 eur (16.789,82 Sk) a úrok z omeškania 397,61 eur (11.978,40 Sk). Odporkyňa dlh nezaplatila, preto si navrhovateľ uplatnil aj úroky z omeškania. Dňa 20.04.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 12.07.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku

premlčania dlhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 159,17 eur. Dňa 16.05.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 03.07.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 158,00 eur. Pred prvým pojednávaním, dňa 16.07.2012 vzal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. S poukazom na § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v dôsledku prejavu vôle navrhovateľa súd konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. , v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade zavinil zastavenie konania navrhovateľ tým, že vzal žalobu späť a bol povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi 1/ a 2/ trovy konania. Odporkyni žiadne trovy nevznikli a preto jej ich súd nepriznal. Súd vedľajšiemu účastníkovi T. náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. Igora Šafranka nepriznal. Zo spisu SPR č. 2641/2012 tamojšieho súdu súd zistil, že T. so sídlom N. vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave. Informácie o konaniach získava na základe písomnej požiadavky, adresovanej Okresnému súdu Trenčín, aby im boli oznámené všetky spotrebiteľské spory, ktoré sa vedú na návrh spol. EOS KSI na tamojšom súde a následne do všetkých týchto sporov hromadne vstupuje s tým, že s oznámením o vstupe do konania predkladá plnú moc pre advokáta JUDr. Igora Šafranka alebo pre JUDr. Ambróza Motyku a vznáša takmer v každom spore námietku premlčania. Súd s poukazom na stanovky združenia dospel k záveru, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Uvedené je zrejme aj z uznesenia Valného zhromaždenia T. D. konaného dňa 28.10.2011 (v spise SPR 2641/2012), z ktorého vyplýva, že podpredsedom predstavenstva, oprávneným konať za združenie D. - osoba s právnickým vzdelaním. V danom prípade teda pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nemožno považovať za účelné uplatnenie alebo bránenie práva a súd náhradu trov z týchto dôvodov advokátovi vedľajšieho účastníka nepriznal. Súd vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. Ladislava Mikluša nepriznal. X. IČO 42247268 vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave. Do sporov hromadne vstupuje s tým, že s oznámením o vstupe do konania predkladá plnú moc pre advokáta JUDr. Ladislava Mikluša a vznáša takmer v každom spore námietku premlčania. Súd s poukazom na stanovky združenia dospel k záveru, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Spotrebiteľské združenie disponuje potrebnými odbornými vedomosťami k plneniu predmetu svojej činnosti, za účelom ktorého bolo združenie zriadené, a to ochrane spotrebiteľa v súdnom konaní, preto súd trovy jeho právneho zástupcu považoval za neúčelne vynaložené a vedľajšiemu účastníkovi z tohto dôvodu náhradu trov konania nepriznal. O vrátení súdneho poplatku 99,50 eur, kráteného o 1 %, za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 1/ podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník 1/, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 213,50 eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 57,96 Eur. K argumentu súdu, že vedľajší účastník takmer v každom spore vznáša námietku premlčania uviedol, že je to výsledok nielen svojvôle vedľajšieho účastníka, ale jeho zistenia, po preštudovaní veci, že žalobca uplatnil premlčané nároky. Vedľajší účastník vznáša len toľko námietok premlčania, koľko žalobca uplatnil premlčaných nárokov. Uviedol, že združenie ako nemajetná nezisková organizácia, ktorá nie je priestorovo, materiálne, technicky ani personálne vybavená na zvládnutie obrovského množstva agendy, v ktorej je v Slovenskej republike masovo a celoplošne porušované spotrebiteľské právo. V súvislosti s náhradou trov konania poukázal na čl. 69 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc pritom vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a Európsky súd pre ľudské práva toto právo opakovane zaraďuje medzi základné práva. Poukázal na to, že vstupom vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konania, sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť. V súvislosti s právom združenia na advokáta a na náhradu trov konania poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 279/09 a do pozornosti dal i novelizované znenie § 137 O.s.p. Zdôraznil, že navrhovateľ neuplatňuje premlčané nároky náhodne, ale masovo,

hromadne a účelovo. V súvislosti s náhradou trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na početné rozhodnutia slovenských odvolacích súdov. K priznaniu náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na početnú judikatúru slovenských krajských súdov napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/179/2013 zo dňa 31.07.2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 17Co/390/2012 zo dňa 28.08.2012 a uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/228/2012 zo dňa 31.08.2012.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 2/ podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník 2/, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 158 Eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 15,93 Eur. Mal za to, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z neúplných a nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že je absurdné vyčítať vedľajšiemu účastníkovi hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Čím navrhovateľ podá viac nedôvodných žalôb, tým priamo úmerne vznikne viac práce združeniu a jeho advokátovi v súvislosti s obranou spotrebiteľa. Ďalej namietal záver o tom, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom. Uvedený názor považoval za nesprávny, neústavný a neudržateľný, nakoľko vytvoriť združenie a stať sa jeho členom nemôžu iba osoby s neprávnickým vzdelaním a takýto názor popiera ústavou zaručené právo každého slobodne sa združovať s inými osobami do občianskeho združenia takéhoto charakteru. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.07.2012 č.k. 9Co/104/2012-84. Vedľajší účastník 2/ uviedol, že nie je možné ignorovať fakt, že vyjadrenie vo veci samej nie je iba administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu aj pri vznesenej námietke premlčania nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúce individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. V súvislosti s plynutím krátkych lehôt na podanie odporu poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 14. júna 2012 vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino, ktorý uviedol, že existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľia nepodajú odpor v skrátrenom rozkaznom konaní pre mimoriadne krátku lehotu. Preto nie je spravodlivé požadovať v rámci princípu rovnosti zbraní, aby proti navrhovateľovi, zastúpenom v každom jednotlivom prípade silnou advokátskou kanceláriou, vystupoval vedľajší účastník bez právneho zastúpenia. Argument súdu, že na strane vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa jedná o opakované, právne nenáročné podanie v obdobných veciach neobstojí, pretože aby bolo možné pristúpiť k úvahám o premlčaní nároku, je potrebné oboznámiť sa s podstatou nároku, jeho vzniku, existenciou a dĺžkou jeho trvania. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka treba považovať za nanajvyš účelné s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. S poukazom na odbornú literatúru (A. E., Občiansky súdny poriadok, 2010, str. 556; Drápal, Bureš a kolektív, Občiansky súdny poriadok I, 2009, str. 978) konštatoval, že odmena advokáta je vždy nákladom potrebným k účelnému uplatňovaniu, resp. bráneniu práva. Dodal, že ak bude existovať reálna hrozba pre navrhovateľa, že bude znášať trovy takéhoto konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čím sa naplní jeden z hlavných cieľov Európskej únie, vytvorenie zdravého trhu, bez neprijateľných zmluvných podmienok. Vedľajší účastník 2/ poukázal na viacero súdnych rozhodnutí slovenských krajských súdov, ktorí priznali vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2012 č.k. 8Co/258/2012-127, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.05.2012 sp.zn. 6Co/16/2012 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.05.2012 sp.zn. 15Co/92/2012. V prípade nestotožnenia sa súdu s argumentáciou vedľajšieho účastníka, navrhol, aby súd konanie prerušil a obrátil sa na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnymi otázkami týkajúcimi sa uvedenej problematiky.

K podaným odvolaniam sa písomne vyjadril navrhovateľ. V predmetnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 57,95 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z

dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa trov prvostupňového konania je potrebné vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane odporcu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu zmeniť podľa § 220 O.s.p.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyňi domáhal zaplata 1660,40 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.07.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Zavinenie na strane navrhovateľa spočívalo v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu, teda nie pre správanie odporcu, preto procesne zavinil zastavenie konania. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov vedľajších účastníkov v tomto konaní správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. V súlade so súdnou praxou zároveň konštatoval, že späťvzatie návrhu na začatie konania sa považuje za procesné zavinenie zastavenia konania a preto, ak navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania, v zásade platí, že zavinil zastavenie konania a je preto povinný zaplatiť trovy konania, pokiaľ nie sú konštatované okolnosti uvedené v druhej vete cit. zákonného ustanovenia.

Pri rozhodovaní o náhrade trov podľa § 142 a nasl. O.s.p., t.z. aj v prípade použitia ust. § 146 je povinnosťou súdu skúmať, či uplatnené trovy boli vynaložené účelne. Pokiaľ ide o trovy súvisiace s právnym zastúpením v občianskoprávných veciach, tak podľa súdnej praxe ako aj rozhodnutí Ústavného súdu SR, trovy súvisiace s právnym zastúpením je potrebné považovať za účelne vynaložené, pretože

súvisia s ústavným právom občana na právnu pomoc v konaní pred súdom ako vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dňa 20.04.2012 zaslalo súdu prvého stupňa oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu T. zastúpené advokátom JUDr. Igorom Šafrankom.

Následne prípisom zo dňa 16.05.2012 zahlásilo vstup do konania na strane odporkyne ďalšie združenie na ochranu spotrebiteľa, a to X., zastúpené advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom.

Podaním doručeným na súd prvého stupňa dňa 03.07.2012 v poradí druhý vedľajší účastník vstupujúci na strane odporkyne, vzniesol námietku premlčania a uplatnil si trovy konania za 2 úkony právnej pomoci. Podaním doručeným na súd prvého stupňa dňa 12.07.2012 aj v poradí prvý vstupujúci vedľajší účastník na strane odporcu vznáša námietku premlčania a uplatňuje si trovy právnej pomoci za 2 úkony právnej služby.

Následne po vznesených námietkach premlčania navrhovateľ zobral podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.07.2012 svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, v dôsledku čoho súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 od. 1 O.s.p. s tým, že súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal a obom vedľajším účastníkmi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania obom vedľajším účastníkmi. Je zrejmé, že obaja vedľajší účastníci uskutočnili vo veci úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia a úkon právnej služby - písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej podľa § 14 ods. 1 písm. a/ b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom však treba skúmať i účelnosť vynaložených trov konania pred súdom prvého stupňa. Napriek skutočnosti, že predmetné úkony právnych služieb vykonali právny zástupcovia oboch vedľajších účastníkov, odvolací súd za účelne vynaložené trovy konania považuje len trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu, ktorý vstúpil do konania ako prvý v poradí.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v občianskom súdnom konaní. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník 1/ do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, a dňa 12.07.2012 doručil súdu podanie, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania. Preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu. V konaní nie sú dané predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporkyne, ktorý do konania vstúpil ako druhý v poradí a rovnako vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, nepovažoval odvolací súd trovy tohto vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v danej veci nadbytočné, aby na strane odporcu vystupovali dvaja vedľajší účastníci, ktorých obsah činnosti je totožný (ochrana práv spotrebiteľa) a totožné boli i ich úkony v tomto súdnom konaní. Vychádzajúc z princípu účelnosti vynaložených trov konania, dospel preto odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane potvrdiť.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane odporcu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka 1/ pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 62,14 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplataenia 1.660,40 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 81,33 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 162,66 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 177,92 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 35,58 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 213,50 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania v súvislosti s napadnutým výrokom o trovách konania vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporkyne rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 213,50 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporkyne, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 19,92 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 9,96 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 06.11.2012, režijný paušál 7,63 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,52 Eur, spolu vo výške 21,11 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania v súvislosti s napadnutým výrokom o trovách konania vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporkyne rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že s ohľadom na celkový skutkový stav veci navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Ustanovenie § 142 ods. 2 oprávňuje súd v prípade čiastočného úspechu navrhovateľa rozhodnúť o nepriznaní náhrady trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.